

DE COM VINGUEREN LES GERMANES CLARISSES A TORROELLA DE MONTGRÍ.

Un nou capítol de “Les floretes de sant Francesc”

La història ens diu que l'orde femení de monges clarisses fou fundat per santa Clara d'Assís. Santa Clara esdevingué la millor intèrpret dels ideals de sant Francesc, el qual lliurà una norma de vida per a ella i les seves filles, recloses en el monestir de Sant Damià, que havia restaurat ell mateix. Després fou la mateixa santa qui dictà una altra Regla i, finalment, el papa Urbà IV composà la definitiva. Totes aquestes normatives religioses demostren el carisma franciscà: esperit contemplatiu, vida de fraternitat, pobresa i humilitat i un gran respecte i estima per la creació.

Un projecte en el cor de tots

El primer monestir català de clarisses fou el de Sant Antoni de Pàdua a Barcelona, que més tard rebé el nom de Sant Daniel i Santa Clara. D'aquí eixiren altres fundacions. L'expansió de clarisses per terres catalanes esdevingué amb rapidesa.

A Torroella, l'arribada de les monges clarisses forma un nou capítol del llibre de **Les floretes**, però els seus episodis no són llegendaris sinó rigorosament històrics. Vegem què en diuen els documents.

Hi havia a la nostra vila un sacerdot virtuós, mossèn Jacint Junqué, beneficiat de l'església parroquial que, juntament amb un altre capellà, mossèn Pere Jaume, treballaren espiritualment i material perquè es fundés un convent o monestir de clarisses. Tenint notícia del fundat a Figueres, mossèn Pere s'adreçà a la seva abadessa, mare Jacinta, i li proposà el projecte d'un nou monestir de la Divina Providència a Torroella. Contenta per aquesta idea i amb el permís del senyor bisbe de Girona, Dr. Florenci Lorente, vingué ella mateixa a Torroella, acompanyada del pare Josep Roig, franciscà, i d'una altra monja, sor Catalina del Pilar. Tractaren de l'assumpte i acordaren fins i tot el lloc on s'havia de fundar el nou monestir.



Pati i convent de les germanes Clarisses.

Abans que tot cap a l'ermita de Santa Caterina

Perquè la cosa fructifiqués, tots plegats determinaren visitar abans l'ermita de Santa Caterina, verge i màrtir, que es troba a uns tres quarts d'hora de Torroella.

Tots sabem prou bé la gran devoció que els torroellencs professen a santa Caterina pels nombrosos prodigis que ha obrat en tota la contrada. Es volia, doncs, acudir a l'ermita perquè Déu, per intercessió de la santa, manifestés la seva voluntat sobre aquell projecte.

Anaren al lloc amb gran confiança i devoció, acompanyats d'algunes persones més, devotes de santa Caterina. Feren la promesa que si s'aconseguia el seu propòsit, abans d'arribar les monges a Torroella, visitarien l'ermita per donar gràcies a Déu i a la santa verge i màrtir. Segons consta, l'abadessa de Figueres, mare Jacinta, manifestà al pare Josep Roig

que, mentre ella resava davant de l'altar de la santa, li fou revelat per Déu que s'edificaria el nou convent i fins i tot el lloc que ocuparia a la vila.

Tornaren les dues clarisses i el pare Josep a Figueres. Pocs dies després, aquest comunicà tot el que els havia passat al senyor bisbe de Girona, el qual tingué una gran satisfacció, i digué: "*Quina meravella; beneït i alabat sigui Déu!*". I donà el degut permís per començar les obres que havien de transformar una casa existent en el nou monestir.

El dia 4 de setembre de l'any 1858, llesta ja l'edificació, es traslladaren deu monges de Figueres per constituir la nova comunitat de les clarisses de la Divina Providència a Torroella.

El fet del dia de l'arribada forma part d'un nou capítol (bellament brodat) de la història religiosa i civil de Torroella de Montgrí.

En efecte, assabentada la gent dels pobles veïns, tothom acudí per ser espectador d'aquell fet. Les deu religioses de Figueres que havien de formar la nova comunitat a la vila sortiren de casa en tartana a quarts de dues de la matinada, acompanyades de l'abadessa, mare Jacinta, del pare Josep Roig, d'un tal mossèn Jaume Sitjà i d'unes quantes persones més.

Abans de venir a Torroella, pujaren de dret -tal com havien promès- a l'ermita de Santa Caterina. Hi arribaren a les onze del matí. Les esperaven el clergat, els principals dirigents de la vila i un grup de veïns que, assabentat abans, s'havia avançat per preparar i arranjar tot allò que fos necessari. Quan de lluny distingiren les tartanes de les monges, començaren a fer repicar les campanes i tot corrent foren a rebre-les. Quan les monges baixaren de les tartanes, aquella bona gent, sorpresa, no gosava dir res, i així en silenci fent tots una processó per un camí pedregós arribaren a l'ermita, on els sacerdots aplegats saludaren i felicitaren les monges.

Repiquen campanes

Diu la història que en sentir tocar les campanes, els pagesos que treballaven al camp i una gran multitud de gent dels voltants deixaren els seus treballs i correueren cap a la muntanya, a l'ermita de la santa verge i màrtir per veure aquell espectacle insòlit, expectant i entenedidor. Passà el matí i com absents ningú no es recordà de dinar, contents i plens de satisfacció. Segons diuen, la major part d'aquella gent no havia vist mai cap monja en tota la seva vida.

A la tarda es va cantar el *Magnificat*, la *Salve Regina* i els goigs de santa Caterina. I aquí fou gran l'admiració i la joia de la gent: sentir les veus afinades i harmonioses d'aquelles monges.

A quarts de quatre de la tarda, acabada la funció religiosa i arribat el moment de marxar cap al nou convent, s'organitzà també una processó encapçalada per les religioses que anaven de dues en dues. Els hàbits i el seu esguard modest eren causa d'admiració i edificació per a tothom.

Seguien els preveres, les autoritats de la vila, alguns familiars de les pròpies monges i una gran gentada. Arribaren primer a l'església parroquial, que estava il·luminada i plena de fidels. Els esperava l'organista, mossèn Josep Marull, que s'havia avançat des de Santa Caterina per rebre les clarisses amb el so de l'instrument. Aquí es cantà un solemne *Tedeum* en acció de gràcies. Tot seguit la comitiva es dirigí cap al nou convent i després de cantar-se la *Salve Regina* a la Mare de Déu de la Divina Providència es donà per acabat aquell acte de tanta significació per a la vila de Torroella de Montgrí.



Interior de l'església de les germanes Clarisses.

Encara hi som

Fins aquí la història del passat. Cal dir que durant els 135 anys de la fundació de les clarisses a Torroella mai no han faltat vocacions sortides tant de la mateixa vila, com dels pobles del voltant, de diversos punts de Catalunya i de tot l'Estat Espanyol. Torroella sempre ha mostrat una gran estima i atencions per les clarisses. Actualment formem la comunitat deu religioses, el mateix nombre que quan fou fundat el convent. Vivim amb il·lusió la vida de fe i de confiança en el Senyor i en la Mare de Déu de la Divina Providència, a la qual invoquem dia i nit perquè beneeixi i protegeixi

els veïns de la vila. Tots els dies estan obertes les portes del nostre temple per compartir amb els fidels la celebració de l'Eucaristia, el cant de Laudes i de Vespres.

Enguany us invitem a tots als actes que amb motiu del vuitè centenari del naixement de santa Clara d'Assís, la nostra mare i fundadora, se celebraran, si Déu vol, en aquesta vila de Torroella de Montgrí a partir de l'11 d'agost vinent fins al 3 d'octubre de 1994. I agraïm per endavant la vostra assistència a totes les celebracions i trobades que anirem programant i anunciant.

Pau i bé!

Les vostres germanes Clarisses